

Het verdriet van Jezus

Zie de mens (1)

Marcus 14:32-42

Het verhaal van Getsemane heeft een ongelooflijk menselijke diepgang en heeft ons juist daarom ook theologisch zoveel te zeggen. God werd mens. Dat is belangrijk in het christelijk geloof. God werd mens. Met diep menselijke emoties. Waar we misschien ook een beetje van schrikken. Misschien hebben we er ook niet zoveel zin in.

Gemakkelijker

Ik vind het makkelijker om aan de voeten te zitten van een Jezus die wijze en liefdevolle dingen zegt als: 'Kom maar bij mij als je vermoed en belast bent'. Ik vind het makkelijker om mee te wandelen met een Jezus die zieken geneest en lammen laat lopen. Ik vind het makkelijker om toe te kijken als Jezus de farizeeën de huid vol scheldt omdat ze zo schijnheilig zijn. Maar moet je nu dan kijken. Dat wil je toch eigenlijk helemaal niet zien? Ik snap die leerlingen wel die in slaap vallen en daarmee zoveel zeggen als: dit maak ik echt even niet mee. Marcus beschrijft wat er gebeurt met heel sterke woorden. Jezus is diep geschokt, ontzetting maakt zich van hem meester. Hij verliest zijn zelfbeheersing, hij heeft zichzelf niet meer in de hand. Hij stort gewoon in. Zo zouden we dat vandaag noemen. Jezus stort in. Dit is Jezus, een mens, echt helemaal mens. En hij gaat echt helemaal stuk. Onze redder voelt zich totaal ontredder. Hij zet geen masker op: de stoere en sterke Jezus die alles aankan omdat hij toch God is. Nee, hij is mens, en hij toont het.

Evangelie

Het evangelie van Getsemane, het goede nieuws van de tuin waar Jezus instortte, is dit: we mogen bij God en bij elkaar voor de dag komen met ons verdriet en met alles wat we moeilijk vinden. Geen maskers. Maar echtheid. Zo echt dat je de neiging voelt om er bij weg te lopen. Want het is niet makkelijk om bij de pijn te blijven die je voelt, of bij de pijn van de ander. Dat is moeilijk. Daar loop je liever bij weg. 'Kom op. Sterk zijn. Niet huilen. Het komt vanzelf weer goed.' Net zoals we misschien bij dit stukje van het verhaal van Jezus willen weglopen. We vallen liever in slaap. Doen onze ogen dicht. Hier willen niet bij zijn. Dit is te moeilijk. 'Blijf hier waken.' Dat is de uitnodiging van Jezus. En dat is dus echt een moeilijke uitnodiging. 'Blijf hier waken. Blijf wakker. Laat me niet alleen. Laat me niet in de steek nu ik zo verdrietig ben, zo bang.'

Gebed

En dan gaat Jezus bidden. Niet zo van handen vouwen ogen dicht. Hij laat zich op de grond vallen. Een uur lang ligt hij

daar, huilend, biddend, bevend, zijn schokkende lichaam op de grond. Wat een verdriet en angst. Jezus zal niet steeds gesproken hebben. Er waren ook stiltes. Maar dit was de kern van het gebed: 'Abba, Vader, voor u is alles mogelijk, neem deze beker van mij weg. Maar laat niet gebeuren wat ik wil, maar wat u wilt.' Abba. Papa. Jezus spreekt zijn vader aan in de taal van zijn moeder. Abba. Het heeft wat te zeggen dat Jezus het zegt juist in zijn diepste nood en zijn diepste verdriet. Abba Vader. 'Voor u is alles mogelijk.' Ja, Jezus kent zijn vader als de almachtige God. Hij kan alles. Hij kan ook op een andere manier verlossing brengen dan door de dood van zijn zoon. Die beker is een beeld voor de woede van God vanwege alles wat er stuk is gegaan in deze wereld en in mensenlevens, vanwege de zonde van de liefdeloosheid en de haat. Zie ook Jesaja 53:10. Jezus heeft een verlangen dat groter is dan zijn verdriet over wat er komt. Hij wil zijn Vader gehoorzaam zijn, want hij houdt van zijn Vader en zijn Vader houdt van hem. Wat zijn Vader wil is goed. Dat gelooft Jezus ook al druist het dwars tegen zijn gevoel in. Tot drie keer toe bidt Jezus. Maar de beker gaat niet aan hem voorbij. Zijn Vader, zijn Abba, Vader zegt nee tegen zijn Zoon. 'Nee'. En ik denk dat er ook tranen stroomden over de wangen van de Vader. 'Als zelfs Jezus dat antwoord kreeg op een van zijn meest gepassioneerde gebeden, moeten we niet verbaasd zijn dat dat bij ons soms ook gebeurt' (Tom Wright).

Leerlingen

En de leerlingen: ze waken niet en ze bidden niet. Jezus is teleurgesteld in hen. Hij is ook vaak teleurgesteld in ons, in mij, in jou. Zijn wij in staat om als dat nodig is ook echt altijd te waken, te bidden? Nee. Is dat erg? Jezus valt de leerlingen er niet echt hard om. Het is zoals het is. Jezus weet het wel. Maar het is wel goed om het weer een keer te horen: 'Bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' Bidden is zo belangrijk. Bidden is beseffen dat je Gods kracht nodig hebt. Bidden is zeggen dat je van jezelf te zwak bent maar dat Abba, Vader sterk is. Bidden is je leven uit handen geven en leggen in de handen van God, de Vader van Jezus. 'Blijf wakker en bid.'

Beeld van God

Hoe bijzonder is het om Paulus over deze Jezus, die in Getsemane zo ontzettend menselijk is, zo emotioneel, zo diep verdrietig - te horen zeggen: 'Beeld van God, de onzichtbare, is hij, eerstgeborene van heel de schepping. Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in hem. Hij is het hoofd van het lichaam, de kerk.' Ontwikkel een warme liefde voor deze Christus.

Voor een geloofsgesprek

1. Wat raakt jou het meest in het verhaal over Getsemane?
2. Herken je de neiging om weg te lopen als iemand heel diep verdrietig is?
3. Wat vind je het belangrijkste van het gebed dat Jezus bid? Bid jij ook wel eens zo?
4. Wat vind je van de geciteerde uitspraak van Tom Wright?
5. De zo diep vervrietige Jezus is 'beeld van God'. Wat betekent dat voor hoe wij omgaan in de gemeente met verdriet en gebrokenheid?

Websites

www.josdouma.nl
www.levenindekerk.nl
www.plantagekerkwolle.nl

